

Wytyczne dotyczące wypłacalności grupy

Wstęp

- 1.1. Niniejsze wytyczne opracowano zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (dalej zwanego „rozporządzeniem ustanawiającym EIOPA”)¹.
- 1.2. Wytyczne odnoszą się do art. 212–235 oraz art. 261–263 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (dalej zwanej „dyrektywą Wypłacalność II”)² jak również do artykułów 328–342 Rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE (dalej zwanego „Rozporządzeniem delegowanym 2015/35”)³.
- 1.3. Niniejsze wytyczne skierowane są do organów nadzoru na mocy dyrektywy Wypłacalność II.
- 1.4. Wytyczne dotyczące obliczania wypłacalności grupy mają na celu określenie i zharmonizowanie wymogów w zakresie obliczania wypłacalności grupy.
- 1.5. Wytyczne stosuje się do wszystkich metod obliczania wypłacalności grupy, o ile nie określono inaczej. W stosownych przypadkach będzie wyraźnie określone jeśli wytyczna dotyczy formuły standardowej lub modelu wewnętrznego.
- 1.6. Wytyczne zawierają wskazówki dotyczące traktowania grup z EOG w kontekście art. 215–217 dyrektywy Wypłacalność II.
- 1.7. Jeżeli grupa jest uprawniona do korzystania z metody 2 w celu obliczenia wypłacalności grupy, z zastrzeżeniem, że państwo członkowskie wdrożyło opcję określoną w art. 227 ust. 1 dyrektywy Wypłacalność II, dopuszcza się stosowanie lokalnych kapitałowych wymogów wypłacalności i dopuszczalnych środków własnych ustanowionych przez równoważne państwo trzecie.
- 1.8. Określenia niezdefiniowane w niniejszych wytycznych mają znaczenie przypisane im w definicjach zawartych w aktach prawnych wymienionych we wprowadzeniu.
- 1.9. Wytyczne mają zastosowanie od dnia 1 kwietnia 2015 r.

¹ Dz.U. L 331, z 15.12.2010, s. 48–83.

² Dz.U. L 335, z 17.12.2009, s. 1-155.

³ Dz.U. L 12 z 17.01.2015, s. 1-797.

Wytyczna nr 1 – Zakres grupy na potrzeby obliczania wypłacalności grupy

1.10. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy odpowiedzialne za obliczenie wypłacalności grupy powinny zapewnić uwzględnienie wszystkich rodzajów ryzyka oraz podmiotów powiązanych należących do danej grupy, chyba że podlegają one wyłączeniu na podstawie art. 214 ust. 2 dyrektywy Wypłacalność II.

Wytyczna nr 2 – Proces konsolidacji

1.11. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny dostarczyć wszystkim podmiotom powiązanym wskazówki dotyczące sposobu przygotowania danych na potrzeby obliczenia wypłacalności grupy. Powinny one dostarczyć instrukcje konieczne do przygotowania danych skonsolidowanych, łącznych lub zagregowanych, zależnie od stosowanej metody obliczania. Powinny zapewnić prawidłowe i jednolite stosowanie tych instrukcji w ramach grupy w odniesieniu do ujmowania i wyceny pozycji bilansowych oraz uwzględnienia i traktowania podmiotów powiązanych.

Wytyczna nr 3 – Ocena znaczącego i dominującego wpływu

1.12. Określając zakres grupy, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy o powinny zapewnić wdrożenie decyzji organu sprawującego nadzór nad grupą w kwestii poziomu rzeczywistego wpływu wywieranego przez jeden podmiot na drugi.

Wytyczna nr 4 – Przypadek stosowania nadzoru nad grupą

1.13. Z uwagi na fakt, że cztery przypadki stosowania nadzoru nad grupą określone w art. 213 ust. 2 lit. a)–d) dyrektywy Wypłacalność II wzajemnie się nie wykluczają, organy nadzoru powinny rozważyć zastosowanie różnych przypadków sprawowania nadzoru nad grupą przewidzianych w tym artykule w ramach jednej grupy.

Wytyczna nr 5 – Jednostka dominująca będąca zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy z siedzibą główną w państwie trzecim

1.14. Zgodnie z art. 215 dyrektywy Wypłacalność II, w przypadku występowania podgrupy określonej w art. 213 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy Wypłacalność II organ pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą określony w art. 260 dyrektywy Wypłacalność II, po konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru, powinien zapewnić, by nadzór nad grupą sprawowano co do zasady na poziomie jednostki dominującej najwyższego szczebla w Unii Europejskiej.

1.15. Jeżeli jednak jednostka dominująca będąca zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy posiada siedzibę poza EOG i podlega równoważnemu

nadzorowi nad grupą w państwie trzecim, organ pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą określony w art. 260 dyrektywy Wyłącalność II powinien polegać na równoważnym nadzorze nad grupą sprawowanym przez organy nadzoru państwa trzeciego, zgodnie z art. 261 dyrektywy Wyłącalność II, zwalniając w indywidualnych przypadkach grupę z państwa trzeciego z nadzoru nad grupą na poziomie jednostki dominującej najwyższego szczebla w Unii Europejskiej, jeżeli dzięki temu wzrasta skuteczność nadzoru nad grupą i jeżeli nie wpływa to niekorzystnie na działania nadzorcze zainteresowanych organów nadzoru w odniesieniu do ich indywidualnych obowiązków.

1.16. Po konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru, organ pełniący obowiązki organu sprawującego nadzór nad grupą, zgodnie z art. 260 dyrektywy Wyłącalność II powinien uznać nadzór nad grupą za skuteczniejszy biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- a) ogólnosiwiatowy nadzór nad grupą umożliwia gruntowną ocenę ryzyk, na które narażona jest podgrupa z EOG i jej jednostki, z uwzględnieniem struktury grupy, charakteru, skali i stopnia złożoności ryzyk oraz alokacji kapitału w grupie;
- b) aktualna współpraca między organem sprawującym nadzór nad grupą z państwa trzeciego a zainteresowanymi organami nadzoru dla podmiotów w grupie z EOG jest zorganizowana i dobrze zarządzana w oparciu o regularne spotkania i odpowiednią wymianę informacji w ramach kolegium organów nadzoru, do której zaproszone są organy nadzoru z EOG i EIOPA;
- c) organy nadzoru zaangażowane w nadzór nad grupą uzgadniają na tych regularnych spotkaniach roczny plan pracy, w tym wspólne kontrole.

1.17. Jeżeli jednostka dominująca będąca zakładem ubezpieczeń lub zakładem reasekuracji, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy posiada siedzibę poza EOG i nie podlega równoważnemu nadzorowi w państwie trzecim, nadzór nad wyłącalnością grupy powinno się sprawować na poziomie jednostki dominującej najwyższego szczebla w Unii Europejskiej, w przypadku grupy określonej w art. 213 ust. 2 lit. a) lub b) dyrektywy Wyłącalność II. Jeżeli taka grupa nie istnieje, organy nadzoru powinny zdecydować, czy na podstawie art. 262 ust. 2 dyrektywy Wyłącalność II mają wymagać utworzenia dominującego podmiotu ubezpieczeniowego lub mieszanego dominującego podmiotu ubezpieczeniowego z siedzibą w Unii Europejskiej i objęcia danej grupy z EOG nadzorem nad grupą oraz obowiązkiem obliczania wyłącalności grupy.

Wytyczna nr 6 – Jednostka dominująca będąca mieszanym dominującym podmiotem ubezpieczeniowym

1.18. Jeżeli jednostką dominującą jest mieszanym dominującym podmiotem ubezpieczeniowym, obliczeniem wyłącalności grupy powinno się objąć każdą część grupy spełniającą kryteria wyszczególnione w art. 213 ust. 2 lit. a), b) lub c) dyrektywy Wyłącalność II, a nie wyłącznie mieszanym dominującym podmiotem ubezpieczeniowym.

Wytyczna nr 7 – Stosowanie metody obliczania

1.19. W celu obliczenia wypłacalności grupy zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny uwzględnić zakres grupy określony w wytycznej nr 1 niezależnie od tego, czy stosują metodę obliczeń 1, metodę obliczeń 2 czy też obie te metody łącznie.

Wytyczna nr 8 – Wybór metody obliczania i ocena transakcji wewnątrz grupy

1.20. Decydując, czy wyłączone zastosowanie metody 1 jest niewłaściwe, zgodnie z art. 328 ust. 1 - Rozporządzenia delegowanego 2015/35, organ sprawujący nadzór nad grupą powinien uwzględnić istnienie transakcji wewnątrz grupy między powiązaniem podmiotem, w stosunku do którego rozważane jest zastosowanie metody odliczeń i agregacji a wszystkimi innymi podmiotami objętymi zakresem obliczenia wypłacalności grupy.

Wytyczna nr 9 – Proporcjonalny udział

1.21. Jeżeli podmiot powiązany łączy z innym podmiotem stosunki określone w art. 12 ust. 1 dyrektywy 83/349/EWG, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny określić proporcjonalny udział na potrzeby obliczenia wypłacalności grupy, niezależnie od wybranej metody obliczeń.

1.22. Należy, co do zasady, stosować proporcjonalny udział na poziomie 100%. Jeżeli grupa chce zastosować inną wartość procentową, powinna wyjaśnić organowi sprawującemu nadzór nad grupą stosowność przyjęcia takiej wartości. Po skonsultowaniu się z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru oraz z samą grupą organ sprawujący nadzór nad grupą powinien podjąć decyzję w sprawie adekwatności wybranego przez grupę poziomu proporcjonalnego udziału.

1.23. Obliczając wypłacalność grupy według metody 1, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny określić swój proporcjonalny udział w zakładach powiązanych, przyjmując:

- a) 100% w przypadku uwzględnienia jednostki zależnej na podstawie art. 335 ust. 1 lit. a) i b) Rozporządzenia delegowanego 2015/35, chyba że zdecydowano inaczej zgodnie z wytyczną nr 10;
- b) wartość procentową zastosowaną do tworzenia sprawozdań skonsolidowanych, w przypadku uwzględnienia podmiotów zgodnie z art. 335 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia delegowanego 2015/35;
- c) część kapitału wyemitowanego pozostającego w bezpośrednim lub pośrednim posiadaniu zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji posiadającego udziały kapitałowe w innym zakładzie, dominującego podmiotu ubezpieczeniowego lub mieszanego dominującego podmiotu

ubezpieczeniowego, jeżeli uwzględnia się podmioty powiązane zgodnie z art. 335 ust. 1 lit. e) Rozporządzenia delegowanego 2015/35.

Wytyczna nr 10 – Kryteria dotyczące proporcjonalnego uznania niedoboru wypłacalności jednostki zależnej

- 1.24. Aby udowodnić, że odpowiedzialność jednostki dominującej jest ściśle ograniczona do części kapitału zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji będącego jednostką zależną, jak przewidziano w art. 221 ust. 1 dyrektywy Wypłacalność II, jednostka dominująca powinna udowodnić organowi sprawującemu nadzór nad grupą, że następujące kryteria są spełnione:
- a) nie obowiązują żadne umowy o przeniesieniu zysków i strat ani żadne gwarancje, umowy o utrzymaniu wartości netto czy inne umowy jednostki dominującej lub innego zakładu powiązanego zapewniającego wsparcie finansowe;
 - b) inwestycji w jednostkę zależną nie uważa się za inwestycję strategiczną dla jednostki dominującej;
 - c) jednostka dominująca nie odnosi żadnych korzyści w związku z posiadaniem udziałów kapitałowych w jednostce zależnej, w przypadku gdy korzyści takie mogłyby przybierać formę transakcji wewnątrz grupy, takich jak pożyczki, umowy reasekuracji lub umowy o świadczenie usług;
 - d) jednostka zależna nie jest podstawowym elementem modelu biznesowego grupy, zwłaszcza w zakresie oferty produktów, bazy klientów, działalności ubezpieczeniowej, dystrybucji, strategii inwestycyjnej i zarządzania; ponadto nie prowadzi działalności pod tą samą nazwą lub marką i brak jest łączenia obowiązków na poziomie kadry kierowniczej wyższego szczebla danej grupy;
 - e) pisemna umowa między jednostką dominującą a jednostką zależną wyraźnie ogranicza wsparcie jednostki dominującej w przypadku niedoboru wypłacalności do wysokości udziału jednostki dominującej w kapitale danej jednostki zależnej. Ponadto jednostka zależna powinna posiadać strategię rozwiązania problemu deficytu wypłacalności, taką jak gwarancje udziałowców mniejszościowych.
- 1.25. Jeżeli zakres modelu wewnętrznego na potrzeby obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy obejmuje jednostkę zależną, organ sprawujący nadzór nad grupą nie powinien wyrażać zgody, aby jednostka dominująca uwzględniała proporcjonalnie niedobór wypłacalności jednostki zależnej.
- 1.26. Organ sprawujący nadzór nad grupą powinien oceniać kryteria po konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru i samą grupą dla każdego przypadku indywidualnie, uwzględniając szczególne cechy danej grupy.
- 1.27. Organ sprawujący kontrolę nad grupą powinien co roku weryfikować status ściśle ograniczonej odpowiedzialności jednostki dominującej.
- 1.28. Jednostka dominująca i jednostka zależna powinny ujawnić pozytywną decyzję organu sprawującego nadzór nad grupą, zezwalającą na proporcjonalne uznanie niedoboru wypłacalności, w celu przekazania jej do wiadomości

ubezpieczających, ubezpieczonych lub uprawnionych z umowy ubezpieczenia i inwestorów jako istotną informację w sekcji zarządzania kapitałem w grupowym i w indywidualnym sprawozdaniu na temat wypłacalności i kondycji finansowej.

- 1.29. Przygotowując dane skonsolidowane na potrzeby metody 1, środki własne i kapitałowy wymóg wypłacalności jednostki zależnej należy uwzględnić proporcjonalnie, nie dokonując całkowitej konsolidacji.
- 1.30. Przygotowując dane zagregowane na potrzeby metody 2, środki własne i kapitałowy wymóg wypłacalności jednostki zależnej należy obliczać według jej proporcjonalnego udziału, również w przypadku niedoboru wypłacalności.

Wytyczna nr 11 – Traktowanie szczególnych podmiotów powiązanych przy obliczaniu wypłacalności grupy

- 1.31. Jeżeli podmioty z innych sektorów finansowych tworzą grupę podlegającą sektorowym wymogom kapitałowym, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w tych podmiotach, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy, obliczając wypłacalność grupy, powinny rozważyć, by zamiast sumy wymogów poszczególnych podmiotów wykorzystać łączny wymóg wypłacalności takiej grupy.

Wytyczna nr 12 – Udział jednostki zależnej w kapitałowym wymogu wypłacalności grupy

- 1.32. Stosując metodę 1 i formułę standardową, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny obliczyć udział jednostki zależnej w kapitałowym wymogu wypłacalności grupy zgodnie z załącznikiem technicznym 1.
- 1.33. W przypadku zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, pośredniczących dominujących podmiotów ubezpieczeniowych lub pośredniczących mieszanych dominujących podmiotów ubezpieczeniowych skonsolidowanych zgodnie z art. 335 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 udział indywidualnego kapitałowego wymogu wypłacalności należy obliczyć z uwzględnieniem proporcjonalnego udziału przyjętego do sporządzenia danych skonsolidowanych.
- 1.34. W przypadku, gdy skonsolidowany kapitałowy wymóg wypłacalności grupy oblicza się na podstawie modelu wewnętrznego, udziałem jednostki zależnej w kapitałowym wymogu wypłacalności grupy powinien być iloczyn kapitałowego wymogu wypłacalności danej jednostki zależnej i wartości procentowej odpowiadającej efektom dywersyfikacji przypisanym danej jednostce zależnej zgodnie z modelem wewnętrznym.
- 1.35. Przy zastosowaniu metody 2 udział jednostki zależnej w kapitałowym wymogu wypłacalności grupy powinien być proporcjonalny do udziału indywidualnego kapitałowego wymogu wypłacalności, ponieważ na poziomie grupy nie uwzględnia się efektów dywersyfikacji.

Wytyczna nr 13 – Dostępność na poziomie grupy środków własnych zakładów powiązanych niebędących jednostkami zależnymi

- 1.36. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym zakładzie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy, zgodnie z art. 222 ust. 2 dyrektywy Wypłacalność II i art. 330 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 powinny ocenić dostępność środków własnych powiązanych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, pośredniczących dominujących podmiotów ubezpieczeniowych lub pośredniczących mieszanych dominujących podmiotów ubezpieczeniowych niebędących jednostkami zależnymi oraz powiązanych zakładów ubezpieczeń lub zakładów reasekuracji, pośredniczących dominujących podmiotów ubezpieczeniowych lub pośredniczących mieszanych dominujących podmiotów ubezpieczeniowych niebędących jednostkami zależnymi z państw trzecich, jeżeli pozycje środków własnych tych podmiotów w istotny sposób wpływają na kwotę środków własnych grupy lub na wypłacalność grupy. Powinny one wyjaśnić organowi sprawującemu nadzór nad grupą sposób przeprowadzenia takiej oceny.
- 1.37. Organ sprawujący nadzór nad grupą powinien zweryfikować dokonaną przez grupę ocenę, ściśle przy tym współpracując z pozostałymi zaangażowanymi organami nadzoru.

Wytyczna nr 14 – Traktowanie udziałów mniejszościowych w celu pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy

- 1.38. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny obliczyć kwotę udziałów mniejszościowych w dopuszczalnych środkach własnych, którą w przypadku każdej jednostki zależnej odejmuje się od środków własnych grupy, postępując w następujący sposób:
1. należy obliczyć środki własne przekraczające udział jednostki zależnej w kapitałowym wymogu wypłacalności grupy,
 2. należy określić i odjąć kwotę niedostępnych środków własnych przekraczającą udział jednostki zależnej w kapitałowym wymogu wypłacalności grupy od dopuszczalnej kwoty środków własnych obliczonej na etapie 1,
 3. należy obliczyć część udziałów mniejszościowych, którą odejmuje się od środków własnych grupy, mnożąc udział mniejszościowy przez wynik otrzymany na etapie 2.

Wytyczna nr 15 – Traktowanie funduszy wyodrębnionych i portfeli objętych korektą dopasowującą w celu pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy

- 1.39. W odniesieniu do wszystkich zakładów objętych obliczeniem wypłacalności grupy według metody 1 oraz zakładów w nierównoważnych państwach trzecich objętych obliczaniem wypłacalności grupy według metody 2 zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie,

dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny stosować zasady dotyczące funduszy wyodrębnionych i portfeli objętych korektą dopasowującą, określone w art. 81 i 217 Rozporządzenia delegowanego 2015/35.

- 1.40. W odniesieniu do zakładów w równoważnych państwach trzecich objętych obliczaniem wypłacalności grupy według metody 2 zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny ustalić wszelkie ograniczenia dla środków własnych podmiotu w związku z wyodrębnieniem aktywów lub zobowiązań czy podobnymi umowami, zgodnie z równoważnym systemem wymogów dotyczących wypłacalności. Ograniczenia te należy uwzględnić przy obliczaniu wypłacalności grupy w ramach oceny dostępności środków własnych na poziomie grupy.
- 1.41. Obliczając kapitałowy wymóg wypłacalności grupy przy pomocy metody 1, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy nie powinny eliminować transakcji wewnątrzgrupowych między aktywami i zobowiązaniami związanymi z każdym istotnym funduszem wyodrębnionym lub każdym portfelem objętym korektą dopasowującą a pozostałymi danymi skonsolidowanymi. Kapitałowy wymóg wypłacalności grupy obliczony na podstawie danych skonsolidowanych powinien być sumą:
- a) hipotetycznego kapitałowego wymogu wypłacalności dla każdego istotnego funduszu wyodrębnionego i każdego portfela objętego korektą dopasowującą, w obu przypadkach obliczonego na podstawie aktywów i zobowiązań funduszu wyodrębnionego bez pomniejszania o transakcje wewnątrzgrupowe; oraz
 - b) (zdywersyfikowanego) kapitałowego wymogu wypłacalności grupy dla pozostałych danych skonsolidowanych (z wyłączeniem aktywów i zobowiązań wszystkich istotnych funduszy wyodrębnionych, ale z uwzględnieniem aktywów i zobowiązań wszystkich nieistotnych funduszy wyodrębnionych). Obliczając kapitałowe wymogi wypłacalności grupy w odniesieniu do pozostałych danych skonsolidowanych, należy wyeliminować transakcje wewnątrzgrupowe, przy czym nie należy eliminować transakcji wewnątrzgrupowych między istotnymi funduszami wyodrębnionymi a pozostałymi danymi skonsolidowanymi.
- 1.42. Jeżeli grupa korzysta z modelu wewnętrznego na potrzeby obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy (dalej zwanego „SCR”), powinna postępować zgodnie ze wskazówkami przedstawionymi w wytycznej nr 13 wytycznych dotyczących funduszy wyodrębnionych.
- 1.43. Dane skonsolidowane wykorzystywane do obliczenia środków własnych grupy nie powinny obejmować transakcji wewnątrz grupy określonych w art. 335 ust. 3 Rozporządzenia delegowanego 2015/35. Dlatego w celu obliczenia środków własnych grupy należy wyeliminować wszystkie transakcje

wewnątrzgrupowe między istotnymi funduszami wyodrębnionymi oraz pozostałymi danymi skonsolidowanymi.

- 1.44. W odniesieniu do każdego istotnego funduszu wyodrębnionego i każdego portfela objętego korektą dopasowującą ujętego w danych skonsolidowanych przy zastosowaniu metody 1 zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny obliczyć pozycje ograniczonych środków własnych, wykorzystując te same aktywa i zobowiązania funduszu wyodrębnionego co przy obliczaniu jego hipotetycznego kapitałowego wymogu wypłacalności lub portfela objętego korektą dopasowującą według powyższego opisu, czyli bez pomniejszania o transakcje wewnątrzgrupowe.
- 1.45. W związku z powyższym łączne ograniczone środki własne dla funduszu wyodrębnionego lub portfela objętego korektą dopasowującą, które należy odjąć od rezerwy uzgodnieniowej, powinny być sumą wszystkich istotnych ograniczonych środków własnych zidentyfikowanych w zakładach ubezpieczeń lub reasekuracji krajów EOG oraz ograniczonych środków własnych zidentyfikowanych we wszystkich zakładach ubezpieczeń lub zakładach reasekuracji spoza EOG w ramach danych skonsolidowanych.

Wytyczna nr 16 – Korekty dotyczące niedostępnych środków własnych w celu obliczenia dopuszczalnych środków własnych grupy

- 1.46. Stosując metodę 1, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny odjąć część środków własnych jednostek powiązanych niedostępnych na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności grupy, od odpowiednich pozycji środków własnych i odpowiednich kategorii skonsolidowanych środków własnych grupy.
- 1.47. Aby obliczyć dopuszczone środki własne grupy na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności grupy i minimalnego skonsolidowanego kapitałowego wymogu wypłacalności grupy, podmioty wymienione w poprzednim punkcie powinny postępować według poniższej procedury:
- a) środki własne grupy oblicza się na podstawie danych skonsolidowanych określonych w art. 335 lit. a)–f) Rozporządzenia delegowanego 2015/35, nie uwzględniając żadnych transakcji wewnątrz grupy (z eliminacją/w ujęciu netto),
 - b) środki własne grupy klasyfikuje się do poszczególnych kategorii,
 - c) dostępne środki własne grupy oblicza się, nie uwzględniając odpowiednich korekt grupowych na poziomie grupy,
 - d) w celu pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności grupy i minimalnego skonsolidowanego kapitałowego wymogu wypłacalności grupy dopuszczone środki własne podlegają takim samym limitom klasyfikacji do poszczególnych kategorii jak na poziomie indywidualnych zakładów.

- 1.48. Stosując metodę 2, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny przyjąć sumę dopuszczonych środków własnych jednostek powiązanych, po odjęciu niedostępnych środków własnych na poziomie grupy.
- 1.49. W przypadku obu metod obliczeniowych, jeżeli niedostępne środki własne sklasyfikowano do więcej niż jednej kategorii, organowi sprawującemu nadzór nad grupą należy wyjaśnić kolejność ich odliczania od poszczególnych kategorii.

Wytyczna nr 17 – Procedura oceny niedostępnych środków własnych przez organ sprawujący nadzór nad grupą

- 1.50. W przypadku grupy transgranicznej organ sprawujący nadzór nad grupą powinien omówić swoją ocenę niedostępnych środków własnych z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru w ramach kolegium oraz z zakładem ubezpieczeń i reasekuracji posiadającym udziały kapitałowe w innym podmiocie, z dominującym podmiotem ubezpieczeniowym lub mieszanym dominującym podmiotem ubezpieczeniowym. Powinna być stosowana następująca procedura:
- a) w regularnym sprawozdaniu dla organów nadzoru zakład ubezpieczeń lub reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny przedstawić organowi sprawującemu nadzór nad grupą swoją ocenę niedostępnych środków własnych w odniesieniu do wszystkich podmiotów uwzględnionych przy obliczaniu wypłacalności grupy. Powinny również wyjaśnić korekty, których dokonano w celu odliczenia niedostępnych środków własnych;
 - b) organ sprawujący nadzór nad grupą powinien omówić swoją ocenę niedostępnych środków własnych w ramach kolegium a także z grupą;
 - c) każdy organ nadzoru powinien przedstawić swoją ocenę dostępności na poziomie grupy środków własnych zakładów pozostających pod jego nadzorem;
 - d) organ sprawujący nadzór nad grupą powinien omówić z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru czy ocena dostępności środków własnych zmienia się w zależności od tego, czy została dokonana na poziomie indywidualnym czy na poziomie grupy.
- 1.51. W przypadku grupy krajowej organ sprawujący nadzór nad grupą powinien omówić swoją ocenę niedostępnych środków własnych z zakładem ubezpieczeń i reasekuracji posiadającym udziały kapitałowe w innym podmiocie, z dominującym podmiotem ubezpieczeniowym lub mieszanym dominującym podmiotem ubezpieczeniowym.
- 1.52. Powinna być stosowana następująca procedura:
- a) w regularnym sprawozdaniu dla organów nadzoru zakład ubezpieczeń lub reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny przedstawić organowi sprawującemu nadzór nad

grupą swoją ocenę niedostępnych środków własnych w odniesieniu do wszystkich podmiotów uwzględnionych przy obliczaniu wypłacalności grupy. Powinny również wyjaśnić korekty, których dokonano w celu odliczenia niedostępnych środków własnych;

- b) organ sprawujący nadzór nad grupą powinien omówić z grupą swoją ocenę niedostępnych środków własnych;

Wytyczna nr 18 – Rezerwa uzgodnieniowa na poziomie grupy

1.53. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny zapewnić, by rezerwa uzgodnieniowa na poziomie grupy była oparta na art. 70 Rozporządzenia delegowanego 2015/35. W szczególności zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy na poziomie grupy powinny uwzględnić:

- a) wartość udziałów/akcji własnych będących w posiadaniu zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, dominującego podmiotu ubezpieczeniowego lub mieszanego dominującego podmiotu ubezpieczeniowego i jednostek powiązanych;
- b) pozycje ograniczonych środków własnych przekraczające hipotetyczny kapitałowy wymóg wypłacalności w przypadku funduszy wyodrębnionych i portfeli objętych korektą dopasowującą na poziomie grupy.

Wytyczna nr 19 – Określenie danych skonsolidowanych na potrzeby obliczenia wypłacalności grupy

1.54. Dane skonsolidowane powinny być obliczone na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, których wycenę sporządzono zgodnie z przepisami dyrektywy Wypłacalność II dotyczącymi ujmowania i wyceny pozycji bilansowych oraz uwzględnienia i traktowania jednostek powiązanych.

Wytyczna nr 20 – Określenie waluty na potrzeby obliczenia ryzyka walutowego

1.55. Wymóg kapitałowy dla ryzyka walutowego powinien uwzględniać odpowiednią technikę ograniczania ryzyka spełniającą wymogi określone w art. 209–215 Rozporządzenia delegowanego 2015/35. Jeżeli skonsolidowany kapitałowy wymóg wypłacalności oblicza się przy pomocy formuły standardowej, wszystkie inwestycje denominowane w walucie sztywno powiązanej z walutą sprawozdań skonsolidowanych powinny być uwzględnione zgodnie z art. 188 Rozporządzenia delegowanego 2015/35 również na poziomie grupy.

Wytyczna nr 21 – Minimalny skonsolidowany kapitałowy wymóg wypłacalności grupy (dolny próg dla kapitałowego wymogu wypłacalności grupy)

1.56. Obliczając minimalny skonsolidowany kapitałowy wymóg wypłacalności grupy wyłącznie przy pomocy metody 1 lub w połączeniu z metodą 2, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym

zakładzie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny stosować następujące wymogi kapitałowe:

- a) minimalne wymogi kapitałowe zakładów ubezpieczeń i reasekuracji, które uzyskały zezwolenie w EOG objętych zakresem metody 1,
- b) lokalne wymogi kapitałowe, których niespełnienie może skutkować wycofaniem zezwolenia, odnoszące się do zakładów ubezpieczeń i reasekuracji z państw trzecich objętych zakresem metody 1, niezależnie od stwierdzenia równoważności.

Wytyczna nr 22 – Minimalny skonsolidowany kapitałowy wymóg wypłacalności grupy

1.57. W przypadku zastosowania wyłącznie metody 1 lub w połączeniu z metodą 2, jeżeli minimalny skonsolidowany kapitałowy wymóg wypłacalności grupy nie jest pokryty lub jeżeli istnieje niebezpieczeństwo wystąpienia braku pokrycia w ciągu kolejnych trzech miesięcy, na poziomie grupy powinny być zastosowane środki nadzoru określone w art. 139 ust. 1 i 2 dyrektywy Wypłacalność II w odniesieniu do niezgodności z minimalnym wymogiem kapitałowym.

Wytyczna nr 23 – Traktowanie ryzyk grupowych

1.58. Zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji posiadający udziały kapitałowe w innym podmiocie, dominujący podmiot ubezpieczeniowy lub mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy powinny obliczyć kapitałowy wymóg wypłacalności grupy, uwzględniając wszystkie mierzalne istotne grupowe ryzyka, mogące wpływać na wypłacalność i sytuację finansową grupy. Jeżeli ryzyka grupowe są istotne, obliczając kapitałowy wymóg wypłacalności odpowiadający ryzykom grupowym, grupa powinna zastosować parametry specyficzne dla grupy lub częściowy model wewnętrzny.

1.59. Ryzykami takimi są::

- a) ryzyka występujące również na poziomie indywidualnego zakładu, ale których wpływ jest istotnie różny (inaczej oddziałują) na poziomie grupy lub
- b) ryzyka występujące wyłącznie na poziomie grupy.

1.60. Kapitałowy wymóg wypłacalności grupy w odniesieniu do mierzalnej części tych ryzyk oblicza się w następujący sposób:

- a) w przypadku wyszczególnionym w lit. a), stosując inne metody kalibracji do odpowiednich modułów lub podmodułów ryzyka niż metody stosowane na poziomie indywidualnych zakładów lub stosując właściwe scenariusze,
- b) w przypadku wyszczególnionym w lit. b), stosując właściwe scenariusze.

1.61. Jeżeli grupa nie może odzwierciedlić profilu ryzyka w kapitałowym wymogu wypłacalności grupy z powodu występowania na poziomie grupy ryzyk grupowych opisanych powyżej, organ sprawujący nadzór nad grupą, po konsultacji z pozostałymi zainteresowanymi organami nadzoru, powinien w stosownych przypadkach mieć możliwość ustanowienia narzutu kapitałowego

grupy, przewidzianego w art. 232 lit. a) i art. 233 ust. 6 dyrektywy Wypłacalność II.

Wytyczna nr 24 – Narzut kapitałowy z tytułu profilu ryzyka przy zastosowaniu metody 1

1.62. W przypadku ustanowienia narzutu kapitałowego z tytułu profilu ryzyka dla zakładu powiązanego, który jest skonsolidowany według metody 1, organ sprawujący nadzór nad grupą powinien ocenić na poziomie grupy istotność odchylenia profilu ryzyka od założeń leżących u podstaw kapitałowego wymogu wypłacalności, obliczonego przy pomocy formuły standardowej lub modelu wewnętrznego, jak również powinien rozważyć potrzebę ustanowienia narzutu kapitałowego na kapitałowy wymóg wypłacalności grupy.

Wytyczna nr 25 – Narzut kapitałowy z tytułu zarządzania przy zastosowaniu metody 1

1.63. W przypadku ustanowienia narzutu kapitałowego z tytułu zarządzania dla zakładu powiązanego grupy, który jest skonsolidowany według metody 1, organ sprawujący nadzór nad grupą powinien ocenić na poziomie grupy istotność odchylenia od standardów ustanowionych w art. 41–49 dyrektywy Wypłacalność II, jak również powinien rozważyć potrzebę ustanowienia narzutu kapitałowego na kapitałowy wymóg wypłacalności grupy.

Wytyczna nr 26 – Ocena odchylenia na poziomie indywidualnych zakładów w przypadku stwierdzenia istotnego odchylenia na poziomie grupy

1.64. W przypadku stwierdzenia istotnego odchylenia na poziomie grupy organ sprawujący nadzór nad powiązaniem zakładem powinien ocenić, czy odchylenie wynika z profilu ryzyka czy systemu zarządzania na poziomie zakładu powiązanego.

1.65. W takim przypadku zainteresowany organ nadzoru powinien ocenić istotność odchylenia od profilu ryzyka lub standardów mających zastosowanie dla systemu zarządzania, jak również powinien rozważyć potrzebę ustanowienia narzutu kapitałowego na poziomie zakładu powiązanego.

Wytyczna nr 27 – Narzut kapitałowy przy zastosowaniu metody 2

1.66. Jeżeli kapitałowy wymóg wypłacalności grupy oblicza się w całości lub częściowo z zastosowaniem metody 2, narzut kapitałowy z tytułu profilu ryzyka ustanowiony dla zakładu powiązanego objętego metodą 2 powinien być uwzględniony w w kapitałowym wymogu wypłacalności grupy przyjętego do obliczenia proporcjonalnego udziału określonego w art. 221 ust. 1 lit. b) dyrektywy Wypłacalność II. Powinno się unikać podwójnego uwzględniania tego samego odchylenia od profilu ryzyka na poziomie poszczególnych zakładów i na poziomie grupy.

Zasady dotyczące zgodności z wytycznymi i sprawozdawczości

1.67. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia ustanawiającego EIOPA właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.

- 1.68. Właściwe organy krajowe stosujące się lub zamierzające stosować się do niniejszych wytycznych powinny włączyć je w odpowiedni sposób do swojego systemu regulacyjnego lub systemu nadzoru.
- 1.69. W ciągu dwóch miesięcy od wydania przetłumaczonych wersji wytycznych właściwe organy zobowiązane są przekazać EIOPA potwierdzenie, że stosują się lub zamierzają zastosować się do tych wytycznych, a w przypadku gdy nie mają takiego zamiaru, zobowiązane są to uzasadnić.
- 1.70. W przypadku braku odpowiedzi w podanym terminie właściwe organy zostaną uznane za nieprzestrzegające zasad dotyczących sprawozdawczości i jako takie zostaną odnotowane.

Postanowienie końcowe w sprawie przeglądów

- 1.71. EIOPA dokonuje przeglądu niniejszych wytycznych.

Załącznik techniczny 1

Obliczenie udziału zakładu ubezpieczeń i reasekuracji będącego jednostką zależną w kapitałowym wymogu wypłacalności grupy („SCR”) [wytyczne nr 12, 14 i 15]

$$\text{Contr}_j = \text{SCR}_j \times \text{SCR}_{\text{diversified}} / \sum_i \text{SCR}_{\text{isolo}}$$

gdzie:

- SCR_j to SCR na poziomie poszczególnych podmiotów – w tym przypadku zakładu j ;
- $\text{SCR}_{\text{diversified}}$ = SCR obliczony zgodnie z art. 336 lit. a) Rozporządzenia delegowanego 2015/35;
- $\text{SCR}_{\text{isolo}}$ to SCR na poziomie zakładu posiadającego udziały kapitałowe w innym podmiocie oraz każdego zakładu ubezpieczeń lub reasekuracji powiązanego, jak również zakładu ubezpieczeń i reasekuracji z państwa trzeciego, uwzględnionego przy obliczeniu $\text{SCR}_{\text{diversified}}$;
- obliczony wskaźnik to proporcjonalna korekta z uwagi na uznanie efektów dywersyfikacji na poziomie grupy.

W przypadku zakładów objętych skonsolidowanymi danymi do których ma zastosowanie proporcjonalna konsolidacja, zgodnie z art. 335 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia delegowanego 2015/35 w powyższym obliczeniu uwzględnia się tylko proporcjonalny udział SCR na poziomie indywidualnych podmiotów.